

Фарисей и Митарь.

„Двама чловѣци влѣзоха въ храма да се помолятъ: единиятъ фарисей, а другиятъ митарь.“¹⁾

Навѣрно, ще попитате какво чудно има, че двама души: единъ фарисей и другъ митарь, влѣзли въ храма! Дѣйствиелно, нѣма нищо чудно за онѣзи, които разбиратъ нѣщата, но за онѣзи, които не ги разбиратъ, всичко е чудно. За онѣзи, които разбиратъ, всичко има смисълъ, а за онѣзи, които не разбиратъ, всичко е безмислица.

Ще взема тѣзи двама души: фарисей и митарь, като прѣдметъ на моята днешна бесѣда. Тия двѣ лица сж видни прѣдставители на много стара култура. Нека съпоставимъ тѣхнитѣ отличителни черти паралелно, за да се освѣтлие върху тѣхния битъ и духовенъ характеръ.

Думата „фарисей“ произлиза отъ еврейската дума „парашъ“, която значи „да раздѣляшъ“. Има и една арабска дума, „фарси“, която произлиза отъ сжщия коренъ и значи нѣщо изрядно по форма; да знаешъ единъ езикъ „фарси“ подразбира да го знаешъ много добрѣ. Христось прѣдставя въ тази глава два отличителни типа. Единъ талантливъ художникъ, запознатъ съ науката за човѣка, би нарисувалъ тия два типа съ всичкитѣ

¹⁾ Ев. Лука 18: 10.